

U Z N E S E N I E

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci mimoriadneho dovolania Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, Štúrova č. 2, 812 85 Bratislava, 10. septembra 2008 pod č. VI/2 Pz 515/08 – 10, proti opatreniu Krajského súdu v Košiciach z 13. septembra 2007 č. k. 5K 56/02 – 1354, v konkurznej veci úpadcu: **R., spol. s r. o.** ul. P. č. X. Prešov, IČO: X. prejednávanej na Krajskom súde v Košiciach, pod sp. zn. 5K 56/02, o žiadosti bývalej správkyne konkurznej podstaty JUDr. D. H. ul. Ž. č. X. **o poskytnutie zálohy na odmenu vo výške 2 088 564 Sk (69327,62 €)**, takto

r o z h o d o l :

Najvyšší súd Slovenskej republiky opatrenie Krajského súdu v Košiciach z 13. septembra 2007 č. k. 5K 56/2002 – 1354 **z r u š u j e** a vec vracia tomuto súdu na ďalšie konanie.

O d ô v o d n e n i e :

Napadnutým rozhodnutím (opatrením) prvostupňový (konkurzný) súd poskytol bývalej správkyne konkurznej podstaty JUDr. D. H. Ž. X. Košice, zálohu na odmenu vo výške 2 088 564 Sk.

Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že uznesením zo dňa 04. 03. 200X. č. k.: 5K 56/02-45 súd vyhlásil na majetok úpadcu konkurz a za správcu konkurznej podstaty ustanovil JUDr. D. H. Uznesením č. k.: 5K 56/02-351 z 21. 12. 2004 ustanovil do funkcie novej správkyne konkurznej podstaty JUDr. S. G. na základe rozhodnutia schôdze veriteľov.

Podaním zo dňa 16. 09. 2005 JUDr. D. H. požiadala súd o poskytnutie zálohy na odmenu vo výške 8 768 654 Sk. Poukázala pritom na skutočnosť, že pri prevádzkovaní podniku úpadcu za obdobie do 21. 12. 2004 dosiahla výnosy z prevádzky 217 291 942 Sk. Za ďalšie obdobie do 31. 08. 2005 získala ďalšie príjmy 71 514 000 Sk a 7 867 010 Sk, teda spolu 296 672 952 Sk. Z toho si uplatňuje zálohu 4 950 088 Sk, s 19% DPH, to predstavuje sumu 5 890 605 Sk. Žiadala túto odmenu navýšiť o 100% z dôvodu prevádzkovania podniku úpadcu na 11 781 210 Sk. Keďže jej už bola poskytnutá záloha vo výške 3 012 556 Sk, rozdiel 5 768 654 Sk žiadala priznať ako ďalšiu zálohu na odmenu a náklady spojené so správou 150 000 Sk. v zmysle ustanovenia § 7 vyhl. č. 493/1991 Zb. v znení neskorších predpisov konkurzná odmena je pri dosiahnutí základu na určenie odmeny uvedenej v § 6 písm. a) do 100 000 Sk od 100 000 Sk do 10 000 000 Sk, 25 000 Sk a 150 Sk za každých začatých 1 000 Sk, od 10 000 000 Sk do 600 000 000 Sk..., 1 510 000 Sk a 120 Sk za každých začatých 10 000 Sk od 600 000 000 Sk.... 8 590 000 Sk a 100 Sk za každých začatých 100 000 Sk, najviac však 10 000 000 Sk.

Po preskúmaní žiadosti bývalej správkyne, vzhľadom na rozsah čistých výnosov z prevádzky podniku úpadcu vo výške 217 291 942 Sk do dňa 21. 12. 2004, dokedy JUDr. D. H. vykonávala funkciu správkyne konkurznej podstaty, je výška odmeny 3 997 480 Sk zo základu 217 291 942 Sk. Túto sumu 3 997 480 Sk súd podľa § 7 ods. 3/ ZKV zvýšil v tomto štádiu konania za prevádzkovanie podniku úpadcu o 50 % teda o 1 998 740 Sk. Odmena teda spolu predstavuje 5 996 220 Sk. Po odpočítaní zálohy 3 012 556 Sk, ktorá už bola JUDr. D. H. priznaná opatrením č. k.: 5K 56/02 zo dňa 04. 02. 2004 je rozdiel 2 983 664 Sk. Z toho jej súd priznal 70%, teda 2 088 564 Sk.

Súd nepriznal bývalej správkyňi konkurznej podstaty zálohu na odmenu za ďalšie obdobie od 21. 12. 2004 do 31. 08. 2005, pretože v tomto období už JUDr. D. H. nebola správkyňou konkurznej podstaty. Taktiež súd nepriznal bývalej správkyňi konkurznej podstaty náhradu hotových výdavkov, pretože tieto neboli vyčíslené a o ich výške neboli súdu predložené listinné dôkazy.

Účastník konania V. so sídlom K. E. X. P. N. Cyprus, zastúpený advokátkou Mgr. D. S. podal podnet na podanie mimoriadneho dovolania proti tomuto opatreniu, ktorý podnet Generálny prokurátor SR akceptoval a podal proti tomuto opatreniu mimoriadne dovolanie, pretože podľa jeho názoru týmto rozhodnutím súdu bol porušený zákon.

Poukázal na ustanovenie § 6 ods. 1 písm. a) vyhlášky 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.

Podľa § 6 ods. 2 vyhlášky za sumu, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty (odsek 1 písm. a), sa nepovažuje suma získaná odplatným prevodom tovaru alebo odplatným poskytnutím služby v rámci prevádzkovania podniku úpadcu správcom počas konkurzu.

Podľa § 7 ods. 1 vyhlášky konkurzná odmena je pri dosiahnutí základu na určenie odmeny uvedeného v § 6 ods. 1 vo výške tam uvedenej.

Podľa § 9 vyhlášky ak v konkurznom alebo vyrovnávacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti.

Týmito ustanoveniami zákonov sa súd dôsledne neriadil.

Schôdza konkurzných veriteľov, konaná 21. decembra 2004, ustanovila do funkcie novú správkyňu konkurznej podstaty JUDr. S. G. Funkcia správkyne konkurznej podstaty JUDr. D. H. zanikla tým istým dňom. JUDr. D. H. podaním zo 16. septembra 2005 požiadala súd o vyplatenie v poradí druhej zálohy na odmenu správcu.

Konajúci súd priznal zálohu na odmenu správcu zo základu 217 291 942 Sk, do 21. decembra 2004, dokedy JUDr. D. H. reálne vykonávala funkciu správkyne konkurznej podstaty a túto sumu podľa § 7 ods. 3 vyhlášky (účinnejšie do 1. júla 2005) zvýšil o 50 %, t. j. o 1 998 740 Sk.

Odmena podľa rozhodnutia súdu spolu predstavuje 5 996 220 Sk. Po odpočítaní zálohy 3 012 556 Sk, ktorá už bola JUDr. D. H. priznaná opatrením zo 4. februára 2004 č. k. 5K 56/02-479, je rozdiel 2 983 664 Sk. Z toho jej súd priznal 70 %, teda 2 088 564 Sk.

Súd nepriznal bývalej správkyňi odmenu za ďalšie obdobie od 21. decembra 2004 do 31. augusta 2005, pretože JUDr. D. H. už nebola správkyňou konkurznej podstaty. Taktiež súd nepriznal bývalej správkyňi konkurznej podstaty náhradu hotových výdavkov, pretože tieto neboli vyčíslené a o ich výške neboli súdu predložené listinné dôkazy.

Generálny prokurátor zastáva názor, že takéto rozhodnutie súdu nie je v súlade s platnými právnymi predpismi. V prvom rade platná právna úprava neupravuje možnosť vyplatenia predbežnej odmeny správcovi konkurznej podstaty. Ustanovenie § 66b ZKV je svojím charakterom ustanovením procesnej povahy.

Odmena a výdavky správcu sú pohľadávkou proti podstate, ktorú je možné uspokojiť kedykoľvek počas konkurzného konania. Konečnú správu, vyúčtovanie odmeny a výdavkov správcu súd schvaľuje uznesením na pojednávaní (§ 29 ods. 4 ZKV). Až po tomto období je možné uspokojiť odmenu správcu. Aj keď súdy podľa ustanovenia § 66b ZKV rozhodujú o predbežnej odmene správcu, zákon ani vykonávací vyhláška predbežnú odmenu, resp. nárok na jej vyplatenie neupravujú (absentuje hmotnoprávne ustanovenie). V tejto súvislosti poukázal na rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky sp. zn. 3 Obo 207/2005 (ZSP 8/2006) a sp. zn. 1M Obdo V 3/2005 (ZSP 54/2007), z ktorých vyplýva, že po speňažení majetku z podstaty predloží správca súdu konečnú správu spolu s vyúčtovaním svojej odmeny a výdavkov.

V danom konkrétnom prípade súd rozhodol opatrením zo 4. februára 2004 o zálohe na odmenu správkyne vo výške 3 012 556 Sk a napadnutým opatrením rozhodol o poskytnutí v poradí druhej zálohy vo výške 2 088 564 Sk, pričom od 29. septembra 2001 bola vyhl. č. 389/2001 Z. z. upravená maximálna výška odmeny správcu na 10 000 000 Sk.

Podľa § 9 vyhlášky ak v konkurznom konaní alebo vyrovnacom konaní bolo činných niekoľko správcov, patrí každému z nich podiel konkurznej odmeny zodpovedajúci rozsahu a dĺžke doby jeho činnosti. JUDr. D. H. vykonávala funkciu správkyne konkurznej podstaty od 4. marca 2003 do 21. decembra 2004 a bola jej poskytnutá záloha na odmenu viac ako 50 %.

Od 21. decembra 2004 doposiaľ vykonáva funkciu správkyne konkurznej podstaty JUDr. G. a doposiaľ ešte nedošlo k speňažovaniu majetku úpadcu, ide o nepomerne dlhší čas výkonu funkcie správcu. Vzhľadom na uvedené priznanie ďalšej zálohy na odmenu bývalej správkyne konkurznej podstaty v danom štádiu konkurzného konania ako aj na existujúci právny stav nebol konformný s platnými právnymi predpismi a o uplatnenom nároku mal súd rozhodnúť až v rámci konečnej správy a rozvrhového uznesenia.

Ďalším pochybením súdu bola aplikácia ustanovenia vyhlášky, ktorá v čase rozhodovania bola vypustená. Vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky

č. 292/2005 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, nadobudla účinnosť 1. júla 2005.

Citovanou novelou bolo ustanovenie § 7 ods. 3 nahradené novým znením. Pôvodné znenie umožňujúce zvýšenie odmeny správcu o 100 % bolo vypustené. Vzhľadom k tomu, že v novele vyhlášky absentujú prechodné a záverečné aplikovať vyhlášku v znení novely, teda už aj na konanie začaté pred jej účinnosťou. Považoval opatrenie súdu za nepreskúmateľné, nakoľko základ odmeny súd vyčíslil nesprávne.

Podľa § 7 ods. 1 vyhlášky konkurzná odmena je pri dosiahnutí základu na určenie odmeny uvedeného v § 6 ods. 1 písm. a/ od 10 000 Sk do 600 000 000 Sk, 1 510 000 Sk a 120 Sk za každých začatých 10 000 Sk.

Súd v odôvodnení výroku rozhodnutia uviedol, že vzhľadom na rozsah čistých výnosov z prevádzky podniku úpadcu vo výške 217 291 942 Sk do dňa 21. decembra 2004, dokedy JUDr. D. H. vykonávala funkciu správkyni konkurznej podstaty, je výška odmeny zo základu 217 291 942 Sk, 3 997 480 Sk a túto navýšil o 50 % z dôvodu zachovania prevádzky podniku, pričom nie je zrejmé, akým výpočtom súd k tejto sume došiel a z akých dôvodov. U správkyni konkurznej podstaty sa nenachádzajú podklady svedčiace o tom, že základom výpočtu odmeny bol len zisk z prevádzky podniku (čistý výnos). Rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov. Správna výška výpočtu je suma 1 510 000 Sk + 120 x 217 291 942 Sk.

Štruktúra odôvodnenia rozhodnutia je v priamej spojitosti so základným právom na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky. Ak pri odôvodnení rozhodnutia nepostupuje spôsobom, ktorý záväzne určuje § 157 ods. 2 OSP, dochádza nielen k tomu, že rozhodnutie je nepreskúmateľné pre nedostatok dôvodov alebo pre ich nezrozumiteľnosť, ale aj k tomu, že právo na súdnu ochranu nie je naplnené reálnym obsahom. Odôvodnenie rozhodnutí súdov tvorí súčasť spravodlivého súdneho procesu a zodpovedá základnému právu na súdnu ochranu podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a čl. 6 ods. 1 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (nález Ústavného súdu Slovenskej republiky z 13. marca 2003 sp. zn. II ÚS 6/0). Taktiež súčasťou práva na spravodlivý proces je nevyhnutná nadväznosť a právnymi závermi na strane druhej, ktorá sa musí prejaviť v odôvodnení rozhodnutia spôsobom zakotveným

v § 157 ods. 2 OSP, ak tento vzťah z odôvodnenia nevyplýva, ide vo svojich dôsledkoch o rozhodnutie nepreskúmateľné ods. 1 písm. b) OSP (ZSP 5/2006, ZSP 5/2007).

Nesprávnym právnym posúdením veci sa rozumie omyl súdu pri aplikácii práva na zistené skutkové zistenia. O omyl v aplikácii práva ide vtedy, ak súd použil iný právny predpis, než ktorý mal použiť, alebo ak síce použil správny právny predpis, ale ho nesprávne vyložil. Konajúci súd tým, že pri vydávaní napadnutého opatrenia neaplikoval vyhlášku účinnú od 1. júla 2005, vec nesprávne právne posúdil, čím je daný dovolací dôvod podľa § 243f ods. 1 písm. c) OSP.

Mimoriadne dovolanie v konkrétnom prípade smeruje proti opatreniu, ktoré je formou rozhodnutia upravené len v procesnom režime ZKV. Opatrenie je formou súdneho rozhodnutia, nakoľko ide o procesný úkon súdu v konkurznom konaní. ukladajú sa ním povinnosti a rozhoduje sa ním o právach, má náležitosti ako iné súdne rozhodnutia, doručuje sa a na opatrenie sa primerane použijú ustanovenia o uznesení.

Dovolací súd doručil mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora zainteresovaným účastníkom na vyjadrenie (§ 243i ods. 1/ OSP).

Bývalá správkyňa konkurznej podstaty, ktorej sa mimoriadne dovolanie priamo dotýka, JUDr. D. H. vo svojom vyjadrení uviedla, že v zmysle ustanovenia § 6 vyhlášky Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní: „Základ pre určenie odmeny správcu konkurznej podstaty tvorí suma, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty a suma určená na uspokojenie veriteľov, ktorá bola získaná pri výkone funkcie správcu.“

Plne v súlade s predmetným ustanovením Krajský súd v Košiciach vychádzal pri výpočte zálohy na odmenu správkyne zo základu 217 291 942 Sk, ktorý bol výnosom z prevádzky podniku. V čase, v ktorom JUDr. D. H. vykonávala funkciu správkyne konkurznej podstaty vyhláška neobsahovala ustanovenie § 6 odseku 2, podľa ktorého: „Za sumu, ktorá bola v konkurze získaná speňažením konkurznej podstaty sa nepovažuje suma získaná odplatným prevodom tovaru alebo odplatným poskytnutím služby v rámci prevádzkovania podniku úpadcu správcom počas konkurzu“. Nie je preto možné viazať výšku základu pre určenie odmeny správkyne na právne predpisy účinné v období, v ktorom už JUDr. D. H. nevykonávala reálne funkciu správkyne konkurznej podstaty. To

isté sa vzťahuje aj na navýšenie výšky odmeny správkyne JUDr. D. H. o 50 % z dôvodu zachovania prevádzky podniku.

K argumentu, že odmenu správcu je možné uspokojiť až po schválení konečnej správy považujem za potrebné poukázať na ustanovenie § 31 zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, podľa ktorého odmena správcu je pohľadávkou proti podstate a uspokojuje sa v priebehu konkurzného konania. V zmysle ustanovenia § 32 citovaného zákona sa táto uspokojí v rozvrhu len ak nebola uspokojená v priebehu konkurzného konania. Poukázala aj na fakt, že v danom prípade sa jedná len o zálohu na odmenu a táto navyše nebola JUDr. D. H. doteraz vyplatená.

Nesúhlasila s názorom generálneho prokurátora, že súd neaplikoval správny právny predpis aplikovaním vyhlášky účinnej do 1. júla 2005, nakoľko súd aplikoval vyhlášku účinnú v čase, v ktorom JUDr. D. H. reálne vykonávala funkciu správkyne konkurznej podstaty. Aplikáciou ustanovenia účinného po 1. júli 2005 na nároky vzniknuté z právnych vzťahov pred týmto obdobím by došlo k neprípustnej retroaktivite.

Čo sa týka odôvodnenia napadnutého opatrenia krajského súdu, toto považovala za dostatočné a zrozumiteľné, nakoľko objasňuje tak skutočnosti, ktoré súd bral do úvahy pri posúdení nároku správkyne konkurznej podstaty JUDr. D. H. na odmenu, ako aj pri určení výšky predmetnej odmeny.

Vo veci údajného obmedzenia nároku na odmenu JUDr. S. G. poukázala na uznesenie Najvyššieho súdu SR č. k.: 1 Obo 141/2006 zo dňa 25. apríla 1007, v ktorom sa konštatuje, že ťažko odôvodniť postup konkurzného súdu, ktorým je v tomto prípade Krajský súd v Košiciach, ktorý nepostupoval v súlade s § 8 odsek 1 ZKV, keď menoval za novú správkyňu konkurznej podstaty JUDr. S. G. vyčiarknutú dňom 1. apríl 2005 zo zoznamu správcov konkurznej podstaty vedeného pre konkurzy pri Krajskom súde v Košiciach.

Na schôdzi konkurzných veriteľov zo dňa 21. december 2004 nebol podaný žiaden návrh ani úpadcu ani správcu na zbavenie funkcie správcu v zmysle § 8 ods. 5 ZKV. Okrem toho, že JUDr. S. G. prestala dňom 1. apríla 2005 spĺňať podmienky pre výkon funkcie správkyne konkurznej podstaty úpadcu, neboli teda naplnené ani dôvody pre zbavenie JUDr. D. H. funkcie správkyne konkurznej podstaty úpadcu.

Odvolávajúc sa na ustanovenie § 243e OSP uviedla, že neboli naplnené podmienky pre podanie mimoriadneho dovolania preto, že v danom prípade priznaním zálohy na odmenu správkyňi konkurznej podstaty JUDr. D. H.:

- nedošlo k porušeniu zákona,
- V. so sídlom K. E. X. P. N. Cyprus vo svojom podnete na podanie mimoriadneho dovolania nenamieta porušenie svojich práv ale údajné porušenie práv JUDr. S. G. na jej odmenu, keď podľa podávateľa podnetu vyplatením zálohy na odmenu JUDr. D. H. by bol zostatok odmeny určený pre JUDr. S. G. príliš malý vzhľadom k jej činnosti. Podávateľ podnetu teda výslovne ráta s odmenou správcu vo výške 10 000 000 Sk a tým sa necíti ukrátený na svojich právach. Cíti sa ukrátený na svojich právach rozdelením tejto odmeny medzi JUDr. S. G. a JUDr. D. H. čo je situácia mimoriadne neštandardná vzhľadom na to, že uspokojenie jeho pohľadávky to nijakým spôsobom neovplyvní. Je potrebné taktiež poukázať na to, že jej nie je známe, že by samotná JUDr. S. G. podala podnet na podanie mimoriadneho dovolania z dôvodu ukrátenia jej práv.

Na základe toho navrhla prejednávajúcemu súdu dovolanie zamietnuť.

K mimoriadnemu dovolaniu generálneho prokurátora sa vyjadrila aj terajšia správkyňa konkurznej podstaty JUDr. S. G.. Vo svojom vyjadrení uviedla, že zo svojej správcovskej funkcie sa k mimoriadnemu dovolaniu sa bez ďalšieho pripája, nemá voči nemu žiadne výhrady a navrhuje predmetné opatrenie zrušiť, pretože je od samého začiatku nezákonné. Zastáva názor, že nie je dôvodné a ani nie je v súlade so zákonom, aby bola bývalej správkyňi konkurznej podstaty JUDr. D. H. vyplatená ako záloha väčšia suma, než na akú jej môže vzniknúť nárok v zmysle právnych predpisov, preto bývalá správkyňa konkurznej podstaty v skutočnosti prevádzkovala podnik úpadcu do 21. 12. 2004. Hoci prvostupňový súd vo svojom opatrení správne uviedol, že funkcia JUDr. D. H. zanikla už dňa 21. 12. 2004 a preto sú jej vyčíslenia odmeny od 21. 04. 2004 do 31. 08. 2005 neoprávnené. Ďalej správne uvádza i tú skutočnosť, že bývalej správkyňi konkurznej podstaty nepriznal náhradu hotových výdavkov, pretože neboli vyčíslené a o ich výške neboli súdu predložené listinné dôkazy. Aj táto skutočnosť potvrdzuje, že žiadosť bývalej správkyne konkurznej podstaty vykazuje zásadné nedostatky. Pre úplnosť uviedla, že bývalej správkyňi konkurznej podstaty JUDr. D. H. na základe opatrenia konajúceho súdu zo dňa 4. februára 2004 bola zálohovo na odmenu správkyne vyplatená finančná čiastka

vo výške 3 012 556 Sk. Pri tom upriamila pozornosť na tú skutočnosť, že odo dňa 21. decembra 2004 do súčasnej doby vykonáva funkciu správkyni konkurznej podstaty, ako novoustanovená správkyni konkurznej podstaty.

Vzhľadom na vyššie uvedené priznanie ďalšej zálohy na odmenu bývalej správkyni nebolo v súlade s platnými právnymi predpismi. Domnieva sa, že súd vydaním predmetného opatrenia bezdôvodne a nezákonne zvýhodnil bývalú správkyni konkurznej podstaty aj bez toho, aby zvažil jej predchádzajúce konanie, ktorým bránila riadnemu pokračovaniu v konkurznom konaní, pričom jej už raz časť odmeny vyplatil. Bez ďalšieho považuje napadnuté opatrenie, ktorým bola priznaná druhá zálohová odmena vo výške 2 088 564 Sk za nezákonné.

Ide tu o ochranu právom chránených záujmov nielen veriteľov, ale aj samotnej novej správkyni konkurznej podstaty JUDr. S. G.. Konštatovala, že podnik úpadcu prevádzkuje viac ako 5 rokov, pričom ak by bola bývalej správkyni úpadcu JUDr. D. H. vyplatená druhá záloha na odmenu, získala by viac ako 50 % z celkovej výšky maximálnej odmeny, čím by nastala absurdná situácia v tom, že odo dňa jej zbavenia funkcie celú správu vykonáva nová správkyni a bola by ukrátená na finančnej odmene, ktorá jej právom patrí a má na ňu zákonný nárok. Bývalá správkyni konkurznej podstaty ako podklad pre výpočet základu odmeny správcu uvádza výnosy z prevádzky do 21. 12. 2004 vo výške 217 291 942 Sk, z týchto príjmov si bývalá správkyni uplatňuje zálohu v čiastke 4 952 088 Sk plus príslušnú DPH plus navýšenie za prevádzkovanie podniku o 100 % požadovanej zálohy. Tu konštatovala, že musí uviesť na pravú mieru, že nie je vôbec evidentné, akým spôsobom sa bývalá správkyni dopracovala k vyššie uvedeným položkám, ňou uvádzané čísla pokladám za nepreukázané, nepodložené a hlavne nesprávne interpretované.

V tejto súvislosti poukázala, že sumu výnosov z prevádzky v čiastke 217 291 942 Sk v žiadnom prípade nie je možné použiť ako základ pre výpočet odmeny, pretože za základ pre výpočet odmeny je možné považovať len zisk z prevádzky podniku (nie výnos). Uviedla, že bývalá správkyni konkurznej podstaty vo svojej žiadosti o priznanie odmeny túto okrem iného nesprávne vyčíslila, čo sa týka matematických úkonov, nesprávne ju vyrátala. Okrem toho v žiadnom prípade nie je možné hovoriť o čistom výnose, pretože z tejto čiastky neboli odrátané prevádzkové a iné náklady súvisiace s prevádzkovaním podniku. Ja ako nová správkyni konkurznej podstaty sa cítim dotknutá na svojich právach a právom chránených záujmoch predmetným opatrením, ktoré

je bez ďalšieho nezákonné. Pretože ako už uviedla dňom 21. 12. 2004 prevádzkuje podnik do dnešného dňa, pričom už došlo k speňažovaniu majetku úpadcu, došlo k predaju časti podniku, avšak nemôže vypracovať konečnú správu ani pristúpiť k rozvrhovému uzneseniu z dôvodu, že v súčasnej dobe predávam ešte byty a mám neskončené dve incidenčné žaloby. Nevidí preto žiaden minimálne validný dôvod, aby bývalej správkyni bola vyplatená záloha na druhú odmenu vo výške 2 088 564 Sk, keďže celé konkurzné konanie až do jeho speňaženia, ktoré realizovala vedie od doby 21. 12. 2004, kedy nastúpila do tejto funkcie.

Spoločnosti V. k mimoriadnemu dovolaniu sa vyjadrila tak, že v plnom rozsahu sa stotožňuje s podaním mimoriadneho dovolania, jeho odôvodnením ako aj s argumentáciou Generálneho prokurátora Slovenskej republiky, ktorú si dovoľujeme doplniť o nasledovné stanovisko.

Konkurzné konanie je súdnym konaním, v ktorom je procesný postup upravený odlišne od postupu v súdnych konaniach upravených podľa OSP. Špecifiká procesného postupu v konkurzných konaniach odráža aj ust. § 66b ZKV, ktorý upravuje použitie opatrenia ako osobitnej formy rozhodovania, charakteristickej len pre konkurzné konania. Zastáva názor, že rozhodnutie súdu formou opatrenia nemôže mať za následok zníženie ochrany práv účastníkov konania tým, že sa im odníme možnosť preskúmania rozhodnutia súdu v prípade, ak takéto rozhodnutie má, resp. môže mať na práva účastníkov konania zásadný vplyv.

Ustanovenie § 66b ods. 3 ZKV hovorí: Proti opatreniam v dohliadacej činnosti súdu a opatreniam, ktorými súd dáva súhlas s výnimkou súhlasu podľa § 28, nie je prípustný opravný prostriedok. Je toho názoru, že opatrenie, ktorým súd rozhoduje o vyplatení predbežnej odmeny správcu (zálohy na odmenu správcu), nie je opatrením, ktoré je možné chápať v zmysle ust. § 66b ods. 3 ZKV, aj keď súdy pri rozhodovaní o zálohe na odmenu správcu často aplikujú slovné spojenie „súd dáva súhlas“. V opatrení napadnutom mimoriadnym dovolaním súd použil slovné spojenie „(súd) poskytuje zálohu na odmenu“. Rozhodnutie o predbežnej odmene správcu by sa v žiadnom prípade nemalo chápať ako udelenie súhlasu v zmysle ust. § 66b ods. 3 ZKV, voči ktorému nie je prípustný opravný prostriedok, ale ako forma rozhodnutia, na ktorú sa aplikuje ust. § 66b ods. 5 prvá veta. Práve nesprávnou aplikáciou býva často konkurzným veriteľom, ako účastníkom konania odňatá možnosť opravného prostriedku. Základné právo účastníka konania na opravný prostriedok v súdnom konaní je v takomto prípade odňaté aj napriek

tomu, že rozhodnutie súdu, ktorým prizná správcovi zálohu na odmenu počas konkurzného konania pred schválením konečnej správy, má významný vplyv na mieru uspokojenia konkurzných veriteľov z konkurznej podstaty. Navrhol preto mimoriadnemu dovolaniu vyhovieť.

Najvyšší súd Slovenskej republiky, ako súd dovolací (10 ods. 2, OSP), po zistení, že podmienky, pre podanie mimoriadneho dovolania boli splnené, prejednal napadnuté rozhodnutie (opatrenie) v rozsahu v ktorom bol výrok napadnutý (§ 242 ods. 1 v spojení s § 243i ods. 2 OSP) a dospel k záveru, že mimoriadne dovolanie je právom podané, preto rozhodnutie konkurzného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie (§ 243b ods. 1, v spojení s § 243i ods. 2 OSP).

Právne dôvody generálneho súdu, ako sú uvedené v mimoriadnom dovolaní a zopakované v tomto rozhodnutí si dovolací súd osvojuje.

Teoretické úvahy generálneho prokurátora, ale aj spoločnosti V., ktorá podnet na podanie mimoriadneho dovolania v súvislosti s procesným pokrytím podania mimoriadneho dovolania napadnutého opatrenia, ako formy rozhodnutia, nepovažuje dovolací súd za potrebné rozvádzať. Poukazuje na to, že už v konaní v inej veci vedenej pod č. k. 2M Obdo 2/2007, v ktorom prejednal mimoriadne dovolanie generálneho prokurátora proti opatreniu Krajského súdu v Košiciach z 27. marca 2006 č. k. 3K 165/2002 – 197, vyslovil názor, že opatrenie vydané v rámci zákona č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní je takým rozhodnutím, ktoré týmto mimoriadnym opravným prostriedkom možno napadnúť keďže riadnym opravným prostriedkom ho napadnúť nemožno.

Predmetná konkurzná vec napadla na konkurzný súd ešte v roku 2002 a doposiaľ ukončená nebola. Dovolaciemu súdu je známa z úradnej činnosti v dôsledku rôznych obštrukcií a využívania opravných prostriedkov, hlavne zo strany konateľa úpadcu (MUDr. H.), ale v tom treba vidieť aj nedôsledný postup konkurzného súdu. V mimoriadnom dovolaní generálny prokurátor uviedol dôvody nesprávneho postupu konkurzného súdu správne. Dovolací súd ešte aj zohľadnením vyjadrení odvolanej správkyne konkurznej podstaty JUDr. D. H. a terajšej správkyne JUDr. S. G., ale aj s prihliadnutím na napadnuté opatrenie konštatuje, že v ich postupe sa javí účelom konkurzu nie to čo je uvedené v § 1 ZKV ale predovšetkým odmena a výška odmeny správcu konkurznej podstaty, bez ohľadu na zdĺhavý postup v konkurznom konaní, o čom sa v svojich

vyjadreniach zaoberajú. Konkurzní veritelia pohľadávky voči úpadcovi mali skôr ako správcovia konkurznej podstaty voči podstate. Stráca sa aj záujem u samotných správcov, keď ich nároky sa predbežne uspokojujú. K výške odmeny sa dovolací súd nevyjadruje. O tom, akú činnosť úpadca R. s. r. o., vykonáva a ako ju prevádzkuje alebo môže prevádzkovať správca podstaty sa ani napadnuté opatrenie ani vyjadrenia správkyň nezaoberajú a vôbec či tu odmena prináleží. Ak konkurzný súd nemá tieto otázky ujasnené, nemá dôvod sa týmito otázkami pred skončením konkurzu zaoberať. V konečnej správe a v rozvrhovom uznesení konkurzný súd sa s tým bude musieť vypoariadať pod dohľadom zainteresovaných, teda správkyň podstaty ale aj konkurzných veriteľov a rozhodnutia budú môcť napadnúť, ak ich práva budú dotknuté.

Správne generálny prokurátor urobil aj výklad príslušnej vyhlášky, keď konštatuje, že vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 292/2005 Z. z., ktorou sa mení a dopĺňa vyhláška Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky č. 493/1991 Zb., ktorou sa vykonávajú niektoré ustanovenia zákona o konkurze a vyrovnaní v znení neskorších predpisov, nadobudla účinnosť 1. júla 2005. Citovanou novelou bolo ustanovenie § 7 ods. 3 nahradené novým znením. Pôvodné znenie umožňujúce zvýšenie odmeny správcu o 100 % bolo vypustené. Vzhľadom k tomu, že v novele vyhlášky absentujú prechodné a záverečné ustanovenia, aplikovať vyhlášku v znení novely, teda už aj na konanie začaté pred jej účinnosťou. Opatrenie súdu preto je nepreskúmateľné, nakoľko základ odmeny súd vyčíslil nesprávne.

Správca konkurznej podstaty spravidla vykonáva túto správcovskú činnosť popri výkone svojej advokátskej činnosti. Aj napriek tomu, že konkurzné konanie je spravidla časovo veľmi naliehavé, je zdĺhavé aj vďaka vytváraným obštrukciám počnúc konkurznými veriteľmi, správcami podstaty ale aj konkurznými súdmi. A súdená vec je toho príkladom. Právny názor dovolacieho súdu vyslovený v tomto rozhodnutí je pre ďalší postup prvostupňového súdu záväzný, (243d ods. 1, v spojení s § 243i ods. 2 OSP).

P o u č e n i e : Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný opravný prostriedok.

V Bratislave 9. septembra 2009

JUDr. Jozef Štefanko, v. r.
predseda senátu

Za správnosť vyhotovenia: M. N.